

שבחו של הגוף, זאת קומתך דמתה לתרמר, ומאי שפכיר שעור הקומה שלה, יורש את העולם הבא שהוא ר', שנאמר בו מקוה ישראל יהו"ה, המקוה שהוא קומה קומה שלה, השעור שלה. שעור הקומה זה צדיק, שנאמר בו צדיק כתמר יפרח, ועלאיך נאמר דמתה לתרמר.

שנאמר בה ובאיו אלימה ושם שטים עשרה עינות מים ושבעים תמרים, שניים עשר עינות אלו הם שיים עשר פרקים, שהם ששה בתמי זרועות ושה בשתי שוקים. זהו שכותוב ידיו גלילי זhab מלאים בתריש, מהו בתריש? בתרי שש, בשתי זרועות ששה פרקים, וכן ששה אחרים בשתי שוקים. שוקיו עמידי שש - אלו הם שניים עשר עינות מים, שבעים תמרים שבחם צדיק כתמר יפרח הרי הם חמיש אצבעות, ובכאן שלשה עשר פרקים - הם שמונה עשר, וכן שמונה עשר ביד ימין - שלשים וששה, וכן שמונה עשר שמונה עשר בשתי רגלים - הרי שבעים ושנים, שבעים שליהם שבעים תמרים, שני צדיקים כתמר יפרח בהם.

ובהם כתוב מה יפו פעמיך בגעלים בת נדיב, געלים דיליה נעילת היג ונעילת הפסח, ולא צריך להראות לפני געלים של חל, שם שאור ו חמץ, ועליהם אמר למשה של געליך מעלה רגלייך, שתרומה וחילין במו זה, לא צריך לערב תרומה עם קדש, וכן מלאכה של חל לא צריכה להראות לפני מלאכה של קדש, שהיא מלאכת הפלחים, וכן אש של חל לא צריכה להראות לפני אש של קדש, שכלם חל ואחרים קדש, ומשום זה צוה הפה דין בין קדש לבין קדש להול.

שבחא דגופא, (שיר ז ח) זאת קומתך דמתה לתרמר, ומאן דידע שעור קומה דיליה איהו ירידת עלמא דאתה דאיהו ר', דאתמר ביה (ירמיה י"ג) מקוה ישראל יהו"ה, מקוה דאיהו קומה דיליה שעור דיליה, שעור קומה דא צדיק בטהר (תהלים צב יט) צדיק כתמר יפרח, ועלה אטמר דמתה לתרמר.

דאתמר בה, (שמות טו כ) ויבאו אלימה ושם שטים עשרה עינות מים ושבעים תמרים, תрин עשר עינות אלין איןון תרין עשר פרקין, דאיןון שית בתрин דרוצעין ושית בתрин שוקין, הדא הווא דכתיב (שיר השירים ה י"ד) גדי גלילי זhab מלאים בתריש, Mai בתריש בתרי שיש, בתрин דרוצעין שית פרקין, וכן שית אחנין בתрин שוקין, (שם טו) שוקיו עמודי שש, אלין איןון י"ב עינות מים. שבעים תמרים הי בהון צדיק כתמר יפרח הדא איןון חמיש אצבען, ובহון תליסטר פרקין, איןון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתрин רגליין, הדא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבסר ואיך אמר תליסטר), שבעין דלהון שביעין תמרים, תрин צדיקי כתמר יפרח בהו.

ובהו נ כתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, געלים דיליה נעילת היג ונעילת הפסח, ולא צריך לאתחזהה קדם געלים דחול, דאיןון שאור ו חמץ, ועליהו אמר למשה (שמות ג ח) של געליך מעלה רגלייך, הדרומה וחילין בגונא דא לא צריך לאתערבא תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צריך לאתחזהה קדם מלאכה דקדש דאיהו מלאכת הפלחים, וכן אש דחול לא צריך לאותה בשבת קדם אש דקדש, דכליהו חול ואחרנין קדש, ובגין דא מנין הטעדיין בין קדש לחול.